

Ad Galathas

C I.

Gratia. Totā trinitatem optat benedicere eos. Tua tribuit cōgrua
cūq; gratiā i remissionē filio charitatem patri qui ex dilectione misit filiū
communicationem spiritui per quem fit uincio.

Et charitas dei

Dilectio di misit cōpm
cūq; gratia saluat. Et
ut possidēt hāc grāz
salutis communicatō
facit spiritus sancti.

Vel cōmunicatio
spīs i. spītus ita sit
vobis ut cōicet et cō
ferat vobis et gratia xpī
et charitatē dei. Qdē
tota trinitas sit vobis
cum dās gratiā de cō
missis et charitatē per
spiritum.

Galathē sunt
greci. Galli enim in
quādā grecie prouinti
am olim veniētes gre
cis se miserent. vnde
prius illa pūcia gallo
grecia deide galatha
appellata est. vnde cū
greci acuti sunt ingenij
Illi tñi galatha stoli
di. et ad intelligēdū tar
diōres erāt. sīc et indo
ciles galli. hi veritatem
ab aplo accepterant. s
p' a pseudo ut iudai
zarent temptati sunt
hos apostolus reno
cat ad veritatem scribel
ab epheso. P' p'mē
dat suā psonāz quam
pseudo deprimebant
Inde legez improbat
docens non cē tenēdā
p' christum. Landem
p'mendat euangelium
et fidem christi. qd ad
salutē sufficit. C. I.

Aplos. Romie
officij terrorēm icūtit
Non ab hōi
bhs. Ut quidā ab a
postolis electi et missi:
et a iudeis pseudo apli

Tel nō per ho
minem christuz.
Aug' in libro retract.
Sed per eū iam ihesū
suscitātū. Qui non vt
homo hoīes paulatī
sed totū simul per spm

docuit ut per hoc sit maior. per quod videbatur minor. Leteri enim
apli videbantē majores. qz p'oz. Iste mīm'. qz nouissim'. H' ide apparz
dignior. qz paiores constituti sunt per christuz adhuc ex pte hominē. i. mor
tale. Nouissimus vero paulus p' xp'm iā totū dē. i. ex omni pte imortale.

Qui meū sunt fratres. Dolentes de ria seductione. testes verita
tis meē. quibus vos oportet credere. et non pauci sed omnes.

Dño ihesu christo. Quē iūroſe equatis legi. dñ ipsuz n̄ sine lege
ad salutem sufficere asseritis sicut nec legez sine eo. sed ab ipso sine lege gra
tia est. et par.

Qui dedit. Id est. spōte obtulit. qz nō est ali' qz posset apire libz nisi
leo d' tribu inda. Semetipſū qz n̄ erat hostia alia digna p' peccatis n̄is
deleōis qz ē initium salvationis. Quē glōcū bēt lex. qz nullum pgnitus.

De seculo. Ambr. Id est. de conformitate mīnd. qz nos allicit. Pre
fensi. Tanto plus capit cum eterna non videantur.

Seculo nequa. Nō qz mīnd iste creatus a dō sit mal'. s qz in eo f

unt mala. Ex h̄ s̄sū d̄. dies māli sūt. Mūd' i maligno posic' Tpā pīcuso
la. Sālts qz pleni sūt latrōibz. et gladi' qz crux effūdit' et calix inq' venenū
tpat mala dicūtur qz nō soluz tpā h̄ etiā loca et istrumēta malo z traxerūt

ifamia qz in eis fūt

Gloria in secu
la. Q. h̄ testant pītel
boni et futuri testabūt

In hac salutatōe
plibabit et cōmēdatio
nē sui. et qd possū grā
dei. et qz lex nībil offert

Miror. D' de
structōe legis pīsequē
ter agit apls. Et de le
uitate eos reprehendit.

qz ab euāgelio idīcī
te trālīeft ad legē. Et
qz galatība translatiō
dī. pīgrue ex ipso noīe
rephēsiōis occasiōes

sumit. Et cū h̄ pīcā.
bona et xpo. miror qz
bñ instructi pī. qz sic
tā vehemēter. et tā cito
i. tā brevi tpe zc.

Nos aut ange.

Qui bon' pōt ītelligi
non qz cōtingat. sed
adeo cert' est d' verita
te euāgelij sui. qz si etiā
angel' alind nūciaret
non crederz h̄ anathe
matizaret.

Preterq; qz.

Atēdēnō ait plus qz
accepītis. Nā si illud
diceret sibi pī pīndi
care. qz cupiebat veni
re ad qz dā qz pīscrī
bebat. sīc ad tesalonī
cēles ut suppleret qz il
loz fidei deerāt. Sed
qz suppleret qz min' erat
addit. non qz inerat
tollit. Qui at pīterge
dītūr fidei regulā non
accedit in via h̄ rece
dit a via.

Anathēma sit.

Quare h̄: Aug'. Qz
alind euāgelizās dep
uato vult pluere. non
de medio. Et cū h̄ for
te hō carnali nebula
pīpedius. et a fōte cōi
ad pīpriā suā fōlitatē
reductus possit facere

nūquid et angel' vere

si angel' de pīpīo flūs in padiso n̄ eēt audīt'. nō pīcipitaremur ī mortem.
Media aqz posita erat oīb pīceptū dei. Aqz qdāmō pīblica erat et sine frau
de. sine labē. sine sceno fluebat. H' veit angls de celo lapsus serpēs faciūt
qz ifisidio ī venenū spēgere cupiebat. et emisit venenū d' pīpīo locū. et i. de
suo. Bustate et eritis sicut dī. Et illi appetētes qz nō erāt. amiserūt qz acce
perūt. Anathēa h̄bū p' maledicto pōit. vulgo dī denotatō. Nā duo
tare se queq; nemo fere dīc. nū se maledicēs. vñ illd. Et anathematizavit
eū et citates ei'. et vocatū est nomē loci illi' anathēma. bin tractū ē. vt ana
thēa ītestabile aliquid et abominabile videat ut nihil īde victor ī vñs uo
ferrz h̄ totū ī pīgnā lūcā votauit. Erat anathematizare. qz vulgo dī deuo
tare. Origo at b̄. h̄bi ē ī grecā līgu ab his rebz qz votē et pīolung. i. pīmisse
et reddite surū pōebātē tēplis. et ē dīm a poiboy anathēme. i. surū pōne.

Sicut pīcī. A maiore infert. Qn quidē nos vel angelū ex cōmuni
carē magis pseudo ex cōmunicandi sunt.

Modo. Dicit qz oīm dī dīxīt hominē ex lege iūstificari. hoīs glīaz

surat·quia nisi hoc ficeret non crederent ei·quibus non expedit ut non credant. Et ideo qz plus est qz est ē·non non hoc quod ampli⁹ est a malo est & si non a malo surantia a malo est non creditis. Iōqz non ait apl⁹. Si qz aut plus facit malū est sed quod amplius ē a malo est.

C. II.

Deinde post an nos. xiiii. A passione domini qn̄ conuersus ad fidē venit sicut be da sup actus aploz scribes demonstrat.

Et contulī cu⁹ illis. Hicero. Dicit se non habuisse securitatem euangelij: nisi eēt autoritate petri & aliorū roboratū. **A**ug⁹. Ap̄l enī paul⁹ p̄ xpi ascensionē de celo vocal⁹. si nō aplis cō caret & cum eis euāge lūz p̄ferret qd̄ cōsideratē sicut eret & illi non crederet. Sed cum cognouissent cu⁹ hoc anūcianē. qd̄ illi & in eoz cōmunione & unitate viuētem accep̄tibus etiā p̄ cū talib⁹ signis. qualia et illi op̄abantur ita cu⁹ dño cōmendatē autoritatē meruit. vt xba illi⁹ sic audiātur in ecclēsia. tāqz in illo xps sicut ipse verissime dicit. locutus audiatur. Nō pro his inq̄t. tantum rogo. i. p̄ discipulis qui cō illo tūc erāt. sed enī qui futuri erāt. Quotquot ēi postea crediderūt in eum. crediderunt p̄ verbū eoz sc̄z aploz. i. per euāgelium. Quisquis ēi in christū credit. euāgelio credit. qd̄ dictuz est ēē verbū eoz. qz ab eis est primi⁹ ac p̄cipue p̄dicatū. Iaz enim ab ipsis p̄dica batur qn̄ per reuelatō nem xpi ipsum verbū eorum paulus accepit. et per verbū hoc. etiā non per eos cum accepisset a deo illud creditit paulus. vñ & contulit cum illis euāgelium. & dexterā acceptit. qz idē verbū cū eis. etiā non per eos habuit. Iola ēi collatio vñā doctrī sp̄z excussa oī lep̄z varietatē mostravit. Le profi ēi qd̄ dñs in euāgelio curasse legitur & misisse ad sacerdotes vt se eis ostenderent. nō absurde intelligunt illi q̄ sc̄iam verē doctrine nō h̄ntes. variis doctrinās p̄fident erroris. Nulla porro falsa doctrina ē. q̄ nō aliq̄ vera internis. vera & falsis inordinate pmixta ī vna doctrina lep̄z significat. q̄ vni⁹ corporis colorē dinēris locis variat atqz maculat. vt ḡ apl⁹ dicatio ab oī corruptōis lep̄ libra mōstrarēt. cū alijs aplis om̄lit euāgelium. Alter ēi nō crederet ecclā ei q̄ nō fuerat cū dño. Sep̄ati his nō p̄blice. ne fidelib⁹ ex iudea q̄ putabat legē ēē seruādā. fidei sc̄adaliū nasceret. Eo tpe cū veisset petr⁹ antiochiā. licet h̄ in actib⁹ aploz nō legat̄ ī facie ei restitit.

Subintroductos. A indecis. Quod ei infideles p̄ se nō poterant p̄ fallos frēs moliebant. qd̄ s̄p̄ religionis immiserat. vt exploraret q̄ libras est nobis in fide christi. non vt tenerent. b̄ vt aliqua p̄tētē ab ea ī seruitutē legi redigeret. qd̄ si cēt. veritas euāgelij apud ḡtēs n̄ maneret. b̄ oēs induzaret. Et ideo h̄ rbi ad assertōz p̄dicatōis suę cōserebat. nullatenus

voluit cedere. Alibi h̄ rbi n̄ obfuit. p̄ sc̄adalo īdeoz circūcidit timothē. In his oīz & se cōmēdat. & legē nō tenēdā p̄probat. Vel h̄m alia trāz Quidā ēi latini codices nō bēnt neqz. qd̄ ita p̄tētē legi. Q. tyl⁹ nō ē apul⁹ circūcidī. Sed alibi.

P̄op̄e fallos frēs ad horā cessin⁹ subiectōi ī circūcīdo timothē. Reddit cām p̄uenīs calūrias. qd̄ apul⁹ ē facere qd̄ nolebat p̄ sc̄adalo īdeoz.

CNeqz ad hor.

Amb. Nec ad horam cessit. q̄ nūqz cessit. qd̄ si aliqui cessit. qn̄ nec ad horā. Cur etiā p̄tētē fallos frēs. si per se factū erat. Cessit ḡ. p̄tētē illos. qd̄ p̄ se n̄ faceret būliās se legi circūciō. so timothē. vt vol⁹ & sc̄adalu⁹ īdeoz cessa ret. q̄ patiētē p̄mone re tumultū & sedītōem si illū filiū īdeoz circūciō sūscip̄t. & p̄m or̄dinaret. De filiis ḡre co⁹ n̄ erat sc̄adalu⁹. qz ep̄la aploz h̄ rbi data erat. n̄ optere eos circūcīdi. & iudei credentes circūcīdebat filios suos nec ep̄la aploz h̄ rbi data uerat nec d̄ his aliqd̄ si gnificauerat. vñ nec ti⁹ cōpulsus ē circūcīdi q̄ de grecis. h̄ timothē fili⁹ īdeoz. p̄tētē exploratores. vt vitas euāgeli⁹ maneant. q̄ xpo neqz p̄putū. neqz circūciō aliqd̄ valet. h̄ fides q̄ p̄ dilectōez op̄atur.

Quales al. Au.

Indicat se ī legalib⁹ p̄ualuisse. h̄ nūl tñ p̄ fuisse sibi. & ideo galathis nō curanda sunt legalia. Ad priora nō recurro. quia ea quę modo sunt sufficiunt. sed quia qui videbantur esse aliquid nūl contulerunt. In quo apparet quod non in inferior illis. vel non ac

cipit psonā. qz si ita esset. ego paul⁹ an̄ impius. cui tales nūl p̄ferrent. nō fuisse. Vel illud nūl interef̄t. sed nichil mihi contulerunt.

CVel sic. **Q**uale et ipsi aliquando fuerunt. Quia & ipsi peccatores & idiothe. Qui videbātū ēē aliquid. Id est. alicius autoritatis. quia cum domino ambulauerunt. & transfigurationi eius interfuerunt videbātū dico ab his. id est. fallos frēb⁹. Quia qui videbātū ēē aliquid carnalibus hominibus videbātū ēē. Nam ipsi non sunt a liquid. Etsi enim boni ministri dei sunt. christus in illis ēē aliquid non ipsi se. Nā si ipsi essent aliqd̄ per se sp̄ fuisset aliqd̄. Fecissz. & paul⁹ īdeoz.

CSicut et pe. c. Ita tñ disib⁹ ēē eis. vt petrus ḡtē p̄dicaret. si cā.

Qui ei ope. c. Aug⁹. Christus paulo dedit vt ministraret gentib⁹ qui etiam petro dederat. vt mōstrarēt īdeoz.

CColūne. Colūna firmamentū dī vitah. quā etiā sapia edificauit. i. cōstituit ī septē colūnis. quo numero vel vniuersitas p̄dicator̄. qz solz ponit p̄ vniuerso. vel septenaria op̄atō sp̄uflanti īsinuatur.

Dexteritas de. Vñ & cōtulit cū illi & dexterā acceptit. qz idē cū eis xba būt. Iōa collatō unitatē docēng mōstrarēt. alit n̄ crederet ecclā ei. q̄ nō

CUlt nos ī gē. Ut eēm p̄nus ī p̄dicatōe gentiū. / fuerat cū dño.

Ad Galathas

C II.

sicut petrus in circuncisione. Et sicut apostoli petro. ita barnabas sibi.
Restiti. Quod non auderet. nisi se non imparem sentiret.
 Ab emulis non legi dicebatur paulus ḡē predictor egregi⁹ dama
 re legem moysi. ut sacrilegam. nec deo mandante scriptam. et ideo etiam ip
 se iudaizauit. ostendens non esse eam sacrilegam iudeis. ut est ydolatria ḡē
 tibus. nec tamen esse necessariam salutem.
Dostq̄ venirent quidam. Quidam emulatores legis. qui equo
 iure christum et legem
 venerabantur. quos timens non miscerabatur
 gentibus. Quod si solū esset. non cōt̄ reḡ
 bensibile. Sicut et ipse paulus pro scānalo
 aliquando cessit. sed in
 hoc erratum est. q̄ ḡē
 tes cogebat iudaizare
Sed cum vi
 dissimil. Hiero⁹ ad
 angl. Paulus in petro
 non potuit reprehēdere
 qđ ipse fecit. nec argu
 ere similitōnem cuius
 q̄ ipse reus erat. H̄z su
 it h̄z reprehēsio dispē
 satoria. nō vera. Nec
 petr⁹ peccavit. nec pau
 l⁹ p̄cāciter arguit. Pe
 trus aut̄ fuit b̄⁹ decreti
 autor. legem post euā
 gelium nō cōseruandā
 q̄ post visionē linteū
 ad cornelium intravit. et
 cō gentibus comedit.
 Qui etiā questionem
 de hac re solvit. Cū ei
 paulus et barnabas iñ
 cōversis multis genti
 b̄⁹ venissent antiochiā
 Quidam de iudea dī
 cebat. sine lege moysi
 nomine posse saluari
 tñc vtriq̄ de hac q̄st̄i
 one ascenderunt h̄r̄lm
 ad aplos. Petr⁹ vero
 ait. Deus dedit ill⁹ sp̄i
 ritū sicut et nobis. et ni
 chil discrenit int̄ nos
 et illos. sive purificans
 corda cor. Quid ḡē
 ptatis deū imponē in
 ḡz qđ neq̄ nos neq̄
 p̄ies m̄i portare potui
 mus. Sed p̄ gr̄az cre
 dim⁹ saluari sicut et il
 li. Petrus itaq̄ bñ se
 sit d̄ abolitō legi. b̄ simulauit p̄fōre iudeoz. ne occasione ḡēt̄ a fide re
 cederent. et sic p̄deret suū ḡēt̄. H̄lauit aut̄ et paul⁹ p̄ simili metu. vt iñ circū
 cōsione tymothēi. et ipse qui nutriuit comā ex voto vt nazari. iñ cōbris ex
 lege caput totondit. Post multa etiā in h̄r̄lm consilio iacob⁹ et presbitero
 rum purificatus sed in legem intravit in templum. et hostiam obuulit. Ecce
 quomodo iude⁹ iudeis. Augustinus vero de gentibus credentes dicit legi
 onere liberos esse. de iudeis: legi cē subiectos. nec peccare si circuncidunt et
 sacrificant. si modo sp̄ē salutis in eis non cōstituant. nec peccat petr⁹ si iudai
 zat. b̄ q̄ gentes cogit iudaizare suo exēplo. in q̄ solo paul⁹ cō reprehēdit. et
 doctor gentium: vt sit reprehēsio vera nō dispensatoria. Hiero. Sed si p̄
 euā gelini⁹ bñ facit qui iudaizat in sacrificijs et ceteris: in h̄r̄lm labimur
 cherimbi et hebionis. qui propter hoc sunt anathematizati: qđ euā gelio
 miscuerunt cultus legis. Qui dum volunt et iudei et christiani cē. neutrum
 sunt. Et si tales suscipimus vt in ecclēsia dei faciant quod fecerunt in syna
 goga sathang: non illi christiani sient. sed nos iudeos facient. Sunt vtriq̄
 iudeorum ceremonie omnibus mortifere fidelibus. finis enim legis christ⁹.
 Ita. Lex et p̄p̄hetē vsp̄ ad iohannem. Et consummabo testamentum no

num super dominum israhel. nō dicit populo gentiū. sed iudeis. vt nō in re
 testate littere vivant. sed in nominitate spiritus. Nec sunt illę ceremonie res
 indifferētes inter bonū et malū. Si obseruande sunt: salutem afferunt. Si
 salutē non afferunt: non sunt obseruande.

Dixi cephe. Aug⁹. Ipse petr⁹ qđ a paulo siebat vtiliter libertate cha
 ritatis secū ac benigna pietate humilitatis accepit. Atq̄ ita exēplū posteris
 p̄buit tanto sancti q̄sto ad imitādū difficult̄ q̄ nō dēsignētur maiores sici

bi forte rēi tramitē re
 liquissent. etiā a poste
 riorib⁹ corrigi. Lans
 itaq̄ instē libertatis in
 paulo. sc̄ē humilitatis
 in petro.

Dixi cephe. Utī
 eo q̄ p̄lē discit cōt̄

Dixi. Hinc discit
 galathē petri autori
 tate nō cē iudaizādū
 q̄ in hoc r̄p̄bēlū ē.

Duo cogis:
 Nō docētis impio⁹
 cōversatōis exēplo.

Nos natura.

Commendata auto
 ritate sua. iam rōnib⁹

incipit agere. q̄ carna
 les obseruāt̄ p̄ xp̄m

non sunt obseruande

Quasi decet. Ben
 tes nō debet iudaiza
 re. q̄ nos q̄ valnūlū

ilegēscim⁹ cā nō iusti
 ficare. et ideo ea dimis

la ad christum p̄fugī

Nisi per fidem
 h̄s̄lū christi. Non

iō dicit ex fide q̄ opa
 bona fruſtrētur. cū de

us reddat vniciq̄ h̄z
 opa sua. Sed q̄ opa

fuit ex gr̄a. nō ex opib⁹
 gr̄a. q̄ fides p̄ dilectō

nem opans nihil opa
 retur. nūlū ipsa dilectō
 dei diffūderetur in no

bis p̄ sp̄m sancit⁹. nec
 ipsa fides cēt in nobis

nūlū deus eam daret.

Omnis caro.

Nota q̄ de iudeis po
 nit homo. de gentib⁹

caro. Homo ibi. Sa
 entes auez q̄ non z̄c

Caro ibi. Propt̄ qđ
 ex operibus z̄c.

Du si querentes

Reda. Si nos reuera cognouimus non posse iustificari nos. nūlū trans
 cōtes ad christū. Nūlū patr̄ xpo relābi nos ad id qđ eramus. Qđ si p̄ate
 retur profecto minister nobis cēt p̄ eccati. i. prioris statut⁹ nostri. sicut suisset
 trans euntibus ad se minister iusticie.

Vl. Q̄ si q̄rētes. Dixi q̄ ex opib⁹ legi nō cē iusticia. Qđ si nos q̄ in lege
 maiores suū. nūt̄i sum⁹ i ea fuisse peccatores. qđ inde appār̄ q̄ gr̄m⁹ i xp̄o
 iustificari. Q̄ cur i xp̄o q̄rērem⁹ iustificari. nūlū q̄ i lege nō eram⁹ iusti. Etsi
 nos q̄ in ea perfecti eramus. suūm⁹ ex ea peccatores. iūc lex vbiq̄ cē mini
 strat peccat⁹. Etsi lex ministrat peccat⁹. tūc si xpo legē ministrat. et peccat⁹
 nō est minister peccati. q̄ nec minister legi. Qđ si forte videret. q̄ cā adim
 plenit. b̄ absit q̄ cā misstrauerit. docēs cā post passionē suā seruandā. Et
 si non est minister legis. cur eam seruareti?

Inventi. Non opinione habiti. sed ratione probati.
 Ego enim per legem. Spiritualiter intellectaz. Sum mortu
 us legi. Ne carnaliter in ea vīam. Ut vīam deo. Nō mibi. qđ iam
 possim⁹. q̄ cum xpo. Fixus sum cruci. Id ē. crux xpi exiuit in me ar
 dorēm peccati. vt iam vītra ad id non exēdar. Sed vīuo. In p̄tib⁹

vigorez bene operandi habeo. Jam non ego ille peccator qui p*ri*p*er* er*at*
Sed christus. Id est nouitas christi appareat in me. Ad quid gl^rer?
Cet tradidit semetipsum. Attende q*uod* filius semetipm tradidit ut b*ea*
dr*it*. Et pater en*tra*didit. Ut alibi ait ap*osto*ls: qui proprio filio non pepercit b*ea*
pro o*bis* nobis tradidit ill*lum*. Judas i*gitur* quid fecit. Vides quia n*on* q*d*
faciat homo considerand*u* est: b*ea* quo a*io* et voluntate faciat. In eod*e* facto i*n*
venim*de*um in q*uod* inuenim*iudam*: deum b*en*dicimus. iudam detestam*u*
b*en*dicimus charitatez
detestam*u* inde iniqu*tate*. Deus cogitam*u*
salut*e* nostram qua re*de*pt*u* sum*us*. Judas co*gi*tau*it* p*ec*c*atu*m. q*uod* v*idi*
vit d*omi*n*is* fil*ius* p*re*c*ipi*um
q*d*edit pro nobis.
Diversa g*ra*nt*u* intent*o*: di*versa* facta facit cu*z* t*u*
sit v*na* res. ex di*versis*
sic e*st* intueam*u*rn*u*
amandum. alter*u* d*an*nd*u*
nandum. v*nu*z glori*u*
c*adu*u*it*. alter*u* detest*u*
inuenimus.

*S*per hoc sides efficac*ia* h*ab*et. *T*u*s* per dilectionem
s qui tane*it* s*olum*. non aliud sacrificium.
Qd*ilex*it me: *T*u*s* tradidit semetipsum
*T*u*s* ergo non recip*o* legem: q*d* est abu*re*re gr*ati*a
nec debo quia *s* vel non sum*us* ingrat*u* gre*ati*a dei
pro me. **N**on abi*ci*o gratiam d*omi*n*is*.
S non abi*ci*o. vel non s*u* ingrat*u* re*al*iu*it* ei*par*at*u*
Si enim per legem i*usticia*: ergo
s frusta
christus gratis mori*u*us est.

II.C.

III.

O insensati. ver*ba* ir*asc*et*u* **O** insensa*ti*g*u*. qui nec se circ*u*ne*to*s a*ps*endo agnosc*u*nt
Ani quo*oc*. Aug*u*st*us*.
In oculis et sensibus
prudentium x*rist*is morte
et dyabol*u* d*an*asse vi*de*tur: n*on* ip*se* d*an*at*u*
e*c*. Unde oseas. Fro*mors tua o mors*. Et
h*ab*et x*rist*ga moyli*q* ver*sa* i*serp*et*u* deu*oz*an*u*
serp*et*es mago*z*. h*ab*et
sum*us* sacerdos*u* le*ge*
in cui*z* morte q*uod* sangu*ine*
n*on* prim*u* fuder*u* igno*ran*te*z*. et ob id metu*entes*
ad cit*at*e*re* refug*u* se*pt*u*ler*at*u*
absolu*ber*at*u*
et sec*u*nt*u* siebant*u* a met*u*.
Ita morte x*risti* d*amna*
to sup*er*bo salu*is* n*ra*. p*re*
cur*at*is*u*. Q*uod* insu*u*
abat ineffabile nomen
d*omi*n*is*. script*u* in lamina
sum*us* p*ot*ific*u*s: q*d* erat
terag*ram*mat*u*. i*o*ct*u*
or litterar*u*. q*uod* i*oth*
be*re* van*h*eb*h*. i*p*ri*ci*pi*u*
um passio*is* vite i*ste*.

Qi*uod* ille cui*z* iste leg*is* sacerdos gerit p*son*ā ē nob*is* p*son*ā aut*or* et reperato*re*
vite p*er ad*ā am*is*se. **V**ni qui asc*endit* super occasum d*omi*n*is* nomē ill*lum*. Occasū
ē mortis x*risti* asc*endit*. i*tri*up*han*uit dyabol*u* et morte sup*er*ado. **H**ic o*cul* st*ol*
to*x* videt*u* d*en*atus*u* et in eoz sensu t*u* crucifix*u*. vt homo in q*uod* nulla spes
sit. In illis vi*ni*t*u* christus*u* istis*u* est mortu*is*.

Fascinau*it*. Fascin*u*q*uod* magi*z* dilusionib*u*s aliter q*d*ā o*cul* ho*bi*m
o*nd*ūt*u*. q*uod* sunt. Dicit*u* et*ia* fascinus vulgo q*uod* noc*z* infatibus. Dicit*u* et*ia* q*uod*
rūd*u* o*culi* v*isi* v*ire*nt*u* d*u* et hic eoz actus fascinat*o* dr*it*. et p*ot* fieri vt huic
peccato i*nservat*ūt demones. Hic*z* et*ia* i*ndividua* t*u*q*uod* fascinus v*iri*. Inuid*u* en*i*
n*on* m*o*b*il* s*ibi* noc*z* et*ia* bis in quibus ali*q* bona e*st* incipi*nt*. **V**ni salom*o*. Fas*ci*nat*o*
malignitatis obscurat*u* bona. **H**ic fac*ci*n*u* ē vt i*ndividua* t*u*q*uod* fascinat*o* no*ce*nt*u*
galath*is*. n*on* in x*risto* renatis*u* vt i*ude*z galat*he* fidei stomacho nauis*u*
te*cu*bit*u* spiritus eu*omn*uerunt*u*.

Ani quo*z* o*cul*os. vere fascinat*u*. q*uod* ante o*cul*os. i*in* v*ia* p*o*nt*ia* ille
tantus q*uod* est ib*is* christ*is*. p*er* v*obis* crucif*ix*us: ē prop*script*o*u*. i*er*hereditat*u*. et
b*ea* v*obis*. In ali*z* n*on* deb*er*at*u* pat*er* vt f*ig*u*ri* et b*ed*it*u*te*su* am*is*te*re*. ned*u* i*vo*b*is*

Vel. An quo*z* o*cul*os. Id ē*script*io*u* ei*z* ita fuit v*obis* nota: q*uod* an*no* v*obis*
ē*ct*f*ca*. et*ia* v*obis*. i*l*tellect*u* v*is* ē*ct* crucif*ix*io*u*. vt*l*sc*ri*pt*u* q*uod* p*tr*ul*u*

Dro*script*o*u* ē*Be*. Id ē*hereditat*ē su*ā* am*is*it v*obis* p*ro*sp*er*os. Q*uod* q*uod*
cru*ci*fix*is*: pondere*z* p*on*ti*at*ō*is* indig*et* cum dolore.
Doc*solum* v*olo*. C*on*mot*is* p*re*cre*at*ō*is*: p*bat* q*uod* lex n*on* ē*o* b*ea*
n*āda*. q*uod* n*on* et*ia* ex fide*z* v*en*it*u* o*ia* necessaria*z*. sp*u*s*u*: i*usticia*: b*en*dict*o*. Q*uod*
Quā*is* fasci*at*ī*z* st*ulti*: t*u* b*ea* v*olo* a*vo*b*is* disc*er*e*re*. q*uod* b*ea* adeo evidē*z* ē*re*. vt*z*
st*ulti* do*ce* q*uod* ant*er*. **S**ol*ū* si n*ihil* ali*u* ē*et*. b*ea* ad*pb*ad*ū* sufficer*z*: c*ū* p*st*et q*uod*
sp*u*im*is* accep*ist*is*u* an*ex* op*ib*is*u* v*bi* labor*z* q*uod* n*ū*q*uod* b*ea*st*is*: an*ex* fide*z* q*uod* aud*it*is
facilit*at*ē v*en*it*u*

An*ex* aud*it*u*fi*

de*l*. Aug*u*st*us*. **V**ti*q* ex
fide*z* n*on* ex op*ib*is*u* leg*is*
Ab ap*osto*lo*z* p*re*dicata*z*
ē*is* fide*z* in*q* p*re*dicati*one*
ad*u*et*u* t*u* p*on*ti*at*ō*is*
sp*u*ss*u* sanct*u* sen*er*at*u*. **E**t
ē*sen*ſ*u*. **G**i*ii* ill*l* op*ib*is*u*
b*ea* leg*is* ē*et* salu*is* via*z*
Nō dare*z* v*obis* sp*u*is*u*
san*ct*us*u*. n*isi* circ*u*lis*u*
Sed fuit d*ai**z* v*obis*
ā*ng* op*ib*is*u* h*ie*t*is*

Sciend*u* q*uod* n*ū* de*op*ib*is*
max*ie* tract*at*
q*uod* sunt in sacramē*ti*. q*uod*
non sunt ne*ccaria*. v*bi*
gr*ati*a fide*z* ē*et*. **B**apt*ita*
f*u*t*et* ē*op*a leg*is*. p*rim* in
sacr*is*. p*rim* in morib*u*
acc*ipi*nt*u*. **A**d sac*ra* p*re*
tin*et* circ*u*lis*u* labba*z*
t*u* ne*omen*ie sacrificia*z*
z*h*mo*ī* in*numere* ob*ser*
n*āt*ē. **A**d mo*res* aut*ē*.
Non occides*z* me*chaber*is*u* z*h*mo*ī*. **I**n
ob*ser*n*āt*ē*z* si n*ō* intel*lig*at*u*
ser*u*nt*u* sola*z*
Si*āt* ob*fu*ent*z* i*ntelli*
gant*u* n*ō* m*ō* n*bil* ob*ser*
f*u*nt*u* et*ia* p*sl*ut*u*. si*āt* c*ō*
gr*u*nt*u*. **D**ē*āt* sac*ra* c*ū*
intellig*it*. l*ad* c*ō*te*pl*a*to*
t*ō*ne*z* ver*itatis*. v*el* ad
bonos*z* mo*res* ref*er*ut*u*
Cōte*pl*atio*z* i*ritatis*. i*sol*us*z* d*ī*l*ect*ō*z* ē*co*
gnit*ō* f*u*data*z*. **B**o*ni*
mo*res*i*z* d*ī*l*ect*ō*z* dei*z*
z*prox*ī*z* q*uod* du*ob* to*ta*
lex p*ē*det*u* z*pp*ete*z*.

Sine causa*z* ī*o* d*icit**u*
d*icit**u* q*uod* multa i*az* p*ro*
fide*z* tol*er*auer*at* i*z* ip*si* i*pas*
sionib*is* char*it*ate*z* timor*z* r*icer*ant*u*.

Sine causa ergo tanta pass*u* erant*u*. qui*z* a*char*it*ate*
rat*u* ad leg*em* lab*u* v*ole*b*ant**u*.
Qui ergo tribuit*u*. **Q**i*uod* v*obis* n*on* ex op*ib*is*u* cognou*ent**u*.
c*ius* omnis homo*z*. qui*z* non per*se*
q*uod* quibusdam t*u* q*uod* null*u* p*ot*
v*nde* petrus: Q*uid* tent*at*ū*re* nob*is* i*ug*ū*z*
q*uod* ne*q* nos ne*q* pat*er* es nost*ri* port*are* pot*um*us
m*an*ser*it* in omnib*is* **que** script*u*
scripto*u* ē*et* ī*o* non m*ō* rel*at**u*
sed op*ere* im*pleat**u*
f*u*nt*u* in libro*z* leg*is*: vt*z* fac*iat* ea*z*
ex leg*is* ē*maledictio*. q*uod* n*ō* sit ex ea*z* i*usticia*
m*an*ser*it* in omnib*is* **que** script*u*
scripto*u* ē*et* ī*o* non m*ō* rel*at**u*
sed op*ere* im*pleat**u*
f*u*nt*u* in libro*z* leg*is*: vt*z* fac*iat* ea*z*
ex leg*is* ē*maledictio*. q*uod* n*ō* sit ex ea*z* i*usticia*
Quoniam aut*ē* in leg*e* n*emo*

Sine causa ergo tanta pass*u* erant*u*. qui*z* a*char*it*ate*
rat*u* ad leg*em* lab*u* v*ole*b*ant**u*.

Qui ergo tribuit*u*. **Q**i*uod* v*obis* n*on* ex op*ib*is*u* habu*ist*is*u* accep*ist*is*u*
sp*u*im*is*. v*el* ex fide*z* g*o* pot*est*is*u* vid*er*e*z* q*uod* ego*z* q*uod* hab*u* op*ib*ia*z* leg*is*: n*ō* t*u* per ea*z*
per fid*e* accep*is* i*pot*est*at*ē d*andi* sp*u*im*is*. v*el* op*ib*ia*z* mir*acu*la*z*. **D**eo*z* q*uod* sub*le*
fuer*at* pot*est* dub*it*ari*z* v*el* s*ili*ct*u*ne*re* i*st*o*z* liqu*et*:

Ad i*usticiam*. **J**ust*ici*a vocat*u* peccator*z* remissionem*z* bone*z* v*ite*
ob*ser*uant*u*

Pronid*ens*. Non sol*ū* i*usticia* et fide*z* b*en*dict*io*: q*uod* script*u* d*ic**it**u*
In*te* b*en*dic*at*ū*z* q*uod* ē*in* tu*e* fide*z* co*form*itat*u*. **E**t ne*alio* d*icit**u</*

Multa precepi quae oia nullus implere poterit. sed in onus data sunt. et ideo omnes maledicti. In quo innuit desiderandum esse salvatorem. qui finem ponat his. liberet non solum ab alijs peccatis. sed a maledicto legis. Cur ergo galathae transiunt a gratia ad maledictum?

Iustificatur apud deum. Qui cum gratis colit scilicet non cupiditate appetendi aliquid ab ipso preter ipsum. vel timore amittendi. In ipso enim solo. vera nostra beatitudo est et perfecta est.

Clex autem non ex

fide. Ex fide est iustitia et vita. sed lex non est ex fide. posset enim videbitur opera legis ex fide fieret. ut pro eis sperarent eterna. quod non est. sed ex timore peccatum illa scrupulosa.

Cliuet in illis. Non ait qui fecerit ea et vinet in ea. cum promissio sit. lex non est ex fide. ut intelligas legem in hoc loco pro ipsis operibus quae in illis obseruantibus fiebant positam. Qui autem vinebat in his operibus timebat ut quis si non ea fecissent lapidationem vel crucem vel a liuor homini pati. Qui fecerit ea vineat in illis non apud deum. sed habebit preium ne ista morte puniatur. Qui autem ex fide vinet. cum hic exierit. tunc magis habebit presentissimum premium. Non igitur ex fide vinet. quod quis perit a via. et ventur. vel cupit vel timet. quod fides dei ad invisibilia pertinet.

Cfactus. Id est. reputatus non solum maledictus. sed etiam maledictum. Vel factus est rei veritate.

Maledictus id est mortalitas.

Maledictus qui penitentia satis ad penitentiam sit. quod suspensus moritur reus. et quod illuc est usque ad respergari. et tunc deponatur et sepeliatur. ne si ibi sit diutius. maius sit obprobrium et macula generi eius.

Niero. In hebreis et nostris nunc codicibus in deuteronomio habet Maledictus est deo. In antiquis tamen hebreorum codicibus non habetur nomen dei. Et puto post passionem domini ab aliquo appositorum esse. ut nos quod maledictum a deo credimus christum infamaret. Sed non est hoc in contumeliam domini. quid mirum si maledictus deo. quod habet in se quod deo odit id est reprobatur et dolet peccatum. et mortem.

Maledictus. Id est mortuus. quia mors ex maledicto. et maledictus est omne peccatum. Vel ipsum quod fit ut sequatur supplicium. Vel ipsum supplicium quod et vocatur peccatum. quod ex peccato fit. Maledictus deo. quia deus odit peccatum et mortem nostram. cum ad delendum eam misit filium suum. Omnis. Etiam christus. ne futuri heretici negent eius veram mortem. Insipiens honorificatio christum a maledicto quod morti coniunctum est separat. Peccata ergo peccati cum non ex benedictione. necessario venit ex maledictione. quia deo. si tetigeritis mortem morietur. Vel maledictus. mortalitas. mortalitas autem ex peccato est.

Maledictio gemina culpa et peccatum. unde et maledictum duobus modis dicitur. scilicet active et passiue. sed in culpam et peccatum. Non enim ideo quis maledictus quia crucifixus est quod in tale inciderit reatum. ut meruerit crucifixio quod non christus. Et ideo licet sit reputatus. tamen non fuit maledictus maledictione peccatum et culpa.

Fratres secundum hunc dico. Quasi probani per rationes et autoritates quod per fidem non per legem datur spiritus. iusticia. beatitudo. modo dico. scilicet probabo idem secundum humanam consuetudinem. in qua non

sunt firmatas. tamen firmum est testimonium hominis. i. ab homine factum suis hereditibus. Similiter testamentum dei lex non facit irritum. sed permittit cui factum est. i. abraham. et ex donis et accipientis dignitate videatur incommutabilis sponsio. Et semini. i. christo. Non quod ad eum fieret promissio. sed ad eum pertinebat. quia per eum promittebatur danda beatitudo. Et quod semen illud christus sit non aliud. notat ex verbis scripture que est in seminice tuo bene. o gentes. Non dicit scripture in seminibus sicut

faceret. si de multis vel

let intelligi. sed in semine

sicut qui de uno vult

intelligi. et illud unus

est christus. dicit apostolus. Non enim potest

venire alii qui omnes

gentes benedicerent

Hoc autem dico

testa. Hoc promis

it deus abraham. hoc est

testamentum confirmatum

per iuramenta dico et

affirmo. quod lex non fa-

cit irritum. de quod non est

hoc putandum. quod da-

ta est tantum ad tempus

quod post multum tempus

a promissione facta abra-

ham lex data est. de qua

si esset bennictus. boies

illius temporis abraham

isaac et iacob non eam

habuissent.

Lex non facit

irritum. Id est. sal-

sum. quod faceret. si p-

eam daretur benedictio

Promissio enim illa non

dixit. quod per legem. sed per

semen. Nam si per legem benedictio

autem prepromissionem donavit deus.

Vel ut faceret transgredi ut optaret mediocris.

Vel ut timore cesserent transgredi. ut quandoque

idem facerent voluntate.

Quid igitur lex? Propter transgressio-

rum et ideo iam non est tenenda. sed de quo

ne posita est donec veire semini cui

per eum benedicerent omnes gentes con-

tra quem facit. qui legem reducit deus

repromiserat. ordinata per angelos

lege datur hereditas. i. eterna beatitudo. tunc non ex eo quod promissio dixit.

Distrinxit plenus. ex promissione dat. quod in parte ostendit. quod abraham de quo

stat per sine lege sicut dedit deus. per recompensationem. i. per christum. sicut promissum.

Quid igitur lex? Angeli in libro retractationum. Olim cum exponeret hoc

capitulum ita distinguendum putauit. ut interrogaretur et. Quid igitur? Ac deinde eet responsio. Lex propter transgressio. Et quidem non abhorret a vero

meliori. mihi videtur ista distinctione. ut interrogatio sit. Quid igitur lex?

Et inferatur responsio propter transgressio. Et quasi quoniam lex non est ad

infidicem. vel ad beatitudinem: quod ergo est eius utilitas? Cur a deo data.

Deinde ne frusta videatur data. cur data sit explanata dicens: Lex posita est in medio propter transgressio. Et

Dropter transgressionem per eum est lex. Posita est in medio. inter

recompensationem et semen. cui facta est promissio. i. inter abraham et christum. et

populum dei eruditum sub timore dei: ut dignus fieret excipere recompensationem

qui est christus. Vel propter transgressiones. i. ut homo superbe de suis viribus

fidens acciperet precepta. in quibus deficiens et factus prevaricator liberato

rem salvatoremque requireret. Data est ergo lex ad demandam hominis

sibi eum eiusque prodendam iffirmitatem. Data est etiam duris in flagellum. Da-

ta est etiam in signum futurorum. ut futura figuris attestaretur. Ecce quatuor causas

date legis breves distinctas. quae in epistola ad romanos pleniū explicitantur

ubi dicitur. lex subintravit et.

Originata per angelos. Lex dico originata per angelos. i. moyses et

alios ministros dei. vel ministerio angelorum. hominibus data. in quibus

angelis erat ut pater et filius et spousus. aliquando sine villa distinctione

personae deo per illos figurabatur. Et nota quod non ait data sed ordinata.

quasi ordinabiliter data inter tempus naturalis legis. de qua conuici sunt

quod innare non posuit. et tempus gratiae ante quod de lege conuicendi erant. qui

ergo nūsc eam redit: contra ordinem angelorum facit.

Magno dei consilio factum est ut post hominis casum illico lex non datur: vel dei filius mitteretur. Nisi ei hominis superbia prius experieretur arbitrii sui libertati sufficientiam arrogaret: et legē superflue datam et dei filium frustra venisse indicaret. Item nisi prius lex scripta daretur: per quam quid posset probaret christi aduentum supfluum indicaret. Ne igitur homo detrahendi vel murmurandi occasione haberet: reliquit eum deus prius libertate arbitrii: ille genetūlā: vt sic vires nature sue cognosceret: vbi cū deficeret vidēs sibi libet arbitriū non sufficere ad iusticiam nec sic se huiusmodi ad possidētā gratiā. Et si p̄bē legēm scriptā legi nature adiūtam sibi sufficere putās clamat. Non deest q̄ impleat b̄ deest q̄ ibeat. Ut igitur et ipsa cōuincetur anteq̄ filii mitteret: legē dedit. q̄ partī morib⁹ detexit: n̄ cōlumpsit. Quia data inualuit morbus et aucta ē infirmitas: n̄ legē sed nature vicio et dia boli infirmitā: vt ita co gnita vtrūsq̄ legis insufficiens et sua infirmitate clamaret ad me dicū: et queret ḡrē auxiliū: vita factum est. Multiplicatis ei infirmitatib⁹: postea accelerauerūt ad medicis q̄ veniebat in forma sui sanant vulnera bois lāgundi. Hic ē samari tan? ille q̄ ad vulneratū q̄ iciderat i latrōes appropianuit: atq̄ vulnera et al ligauit: quē saicdos et leuita misericordit per trāsierat: i. lex vel sacerdotū q̄ lex nēnē ad p̄fēm duxit. Et ē belize? ille q̄ misit b̄ acūlū ad suscitādū filii sumanitis: per quē cū ille nō surgeret: tādē venit ipse belizetus: contraxit se et coaptavit puer mortuo et surrexit mortuus. Hic etiam est angelus ille in cuius descensu monebatur aqua: et sanabatur vñ. Hic est omnipotens sermo qui a regalibus sedibus? venit: dum medium silentium tenerent omnia. Primum silentium fuit ante legem. Secundum sub lege. Tercium erit in glia. Primum ignorantia lāguoris. Secundum despato curatōis. Tercium adeptio sanitatis. Ante legē nāq̄ homo morbum suū non agnoscebat: ideoq; si lebat: nec querebat remedium. Ut autem lex subintravit et ostendit langui dis vulnera sua: mox ruptum est silentium et coperunt egri poscere remedium. Sed per opera legis vbi non est salus sanari volētes: quod querebat invenire nequibant. Tandem considerans homo neminem per legem posse saluari vel iustificari: quasi per diuturnos clamores fatigatus et desperans rursum loqui cessauit: et subsecutum est secundum silentium. Tunc ergo omnipotens sermo patris a regalibus sedibus forma servi induitus in mundum venit: samaritanus ad vulneratum appropianuit: angelus magni consilij ad piscinam descendit: belizetus ad suscitandum mortuum accessit: id est: summi regis filius de confessu patris: ad tollerandam mortem passionis de equalitate maiestatis ad patibulum crucis: de sede regali ad officiā peccati: de lumine celi ad tenebras mundi: et inferni venit: et veniens locutus est pacem: dedit gratiam: proposuit misericordiam: promisit veniaz et ita rupto silentio coperunt egri pura fide ac vera confessione: quasi magnis clamoribus flagitare remedium: et accelerare ad medicū: per quē vulnera sanarentur: morbus curaretur. Recepta ergo sanitatem et donata futura immortalitatis felicitate nihil ultra restabit petendum. Et tunc erit tercium beatū silentium.

Contra eum facit: qui eam destruxit.

In manu. In potestate christi: vt stareret dum veller: vel cessar: ergo Ciel in manu mediatoris. Et quia mediator est inter duo extrema videretur vel christus non ē deus: vel q̄ dno dñi ēnt. Ad qđ rūdet et si mediator non ē vnius: b̄ duas extremitatū: tñ est deus vnius cū deo p̄e per divinam naturam cui mediat per humānam.

qui deus et homo inter deum et
bominem. **S** in manu mediatoris. **M**ediator autem vnius non est: deus autem
vnius est. **L**ex ergo aduersus promissa dei: absit. Si enim data ēt
lex que possit vniificare: vere ex le
t̄ sed cum hoc non sit: potius condemnat: et sub
peccato conclusit.

Ge esq; iusticia. **S**ed conclusit scri
ptura omnia sub peccato: ut pro
retur ideo deus sic dispōnit ut homines nota
sua et legis infirmitate: accelerarent ad gratiam:
et credendo promissa confequerentur.

Missio christi daretur creden
tibus. **P**rius autem q̄ veniret si
des. Sub lege custodiebamur: cō
clusi in eam fidem que reuelanda

Mediator. Lex quāz habet mediator iudeorum tantū est: sed tamē ipse mediator nō est tñ vñ p̄p̄. i. iudeoz q̄ legē habuerūt: b̄ et gentiliūz: et iō nō gratis legē: vt habeatis mediatorē. **M**ediator nō est vnius: b̄ tñ est vñ: sufficiens ad oēs recōciliādos do: q̄: dō: et iō: aliud n̄ adiungatis

Mediator autem vnius non est. Aug. Sed duorum: q̄ duos populos discordes pacificauit in se lapide angulari: binc numerum de
orum: inde ritus legis auferens per que discordabant: condens duos in se

Sed secundū istos chri
stus non est arbitrio tuo
rum: qui inducti in le
gem de duob⁹ fecerūt
vnum populi: et vñ p̄
populi nullus est me
diator: deus aut vñ ē
Hoc dicit: ne christū
q̄ secundū q̄ homo medi
ator ē predicando de
um vñ deo cōtrariūz
predicare videre: q̄
ipse bō iuxta qđ deus
cum patre vñus ē: pat
enim et filius vñus est
deus.

Aug. Si fili⁹ dei
in naturali equalitate
patris maneret: nec se
exinaniret formā servi
accipiens: non ēt me
diator: dei et homin⁹: q̄
ipsa trinitas vñus de⁹
est: eadem in tribus: s. i
p̄e et filio et sp̄sancto
ditatis eternitate et eq̄
litate cōstante. Si er
go christus vñam tñ
habet naturā: vñ me
dus erit: q̄ nisi talē
dederis inter deum et
homines q̄ ita sit me
dus: ut deus sit p̄p̄

binitatē: et homo p̄p̄ būnitatē naturā: q̄to humana recōciliatur dñi
nis non oñdis. Nā ipse veniens prius in seipso humana dñinis sociātē
p̄ vtrūsq̄ nature cōionē in vna eadēq̄ psona: deinde oēs fideles p̄i recō
ciliātē deo: dñi sanati sunt ab impietate sub p̄bīg quicunq̄ būnilitatē xpi
credēdo dilexerūt et diligēdo imitati sunt.

Lex ergo aduersus. Qānqidē lex ē p̄p̄ trāsgressionē: q̄ē cōtra p
missa: ut p̄ ea impleat alieq; pmissū est: Nō: q̄ ex lege nō est vita: i. eterna
bitudo: q̄ si inde ēt vita: tūc et iustitia: b̄ nō est ex ea iustitia. Et hoc ē.
conclusit oīa: inde oīo clausit sub p̄cī dñi lex ipsa. Vñ oñdit oēs ho
mines clausos sub peccato.

Sed conclusit scriptura. Id qđ ad romanos. p̄clusit deo oīa i in
iusticia ut oīm milereat: notis p̄cīs p̄ legē: cōclusi sunt: ut se excusare non
possint: b̄ querant misericordiam.

Sed p̄clusit scrip. zc. Id ē oñdit oēs hoīes p̄clusos: et sub p̄cō. Data ē
ei lex: nō vt p̄cēm auferret: sed vt sub p̄cō oīa conclusa oñderz. Data ē vt
eḡ de morbo cōūcēt: q̄ sibi san̄ videbat: vt p̄cā demōstrarētur nō aufer
rentur. Data ē vt iueniret se bō: nō vt morb⁹ sanaretur: b̄ i p̄aricatio ne
morbo crescēte medic⁹ req̄reretur. Qui ḡ negat egritudinē suā: supfluū iu
dicat saluatorē: ḡ et in natura nā creatorē laudem⁹: et p̄p̄ vicū qđ nob̄
inflictum est saluatorēm gramus.

Deuſch? Qđ ḡp̄ Ceniret fides. Sp̄tanea: quā nullū meri
tū aducavit. Custodiebamur. Non liberi b̄ servi. Conclūsi. Ut
sic assūti: dñceremur. In eaz Id ē: tā bona fidē. Due. I p̄e xpi erat.
Reuelāda. Vbi multa apta sunt: q̄ p̄ obſcura. Ecce honor legi: q̄ cu
stodinit et pedagog⁹: b̄ nō magnū ē: q̄ pueroz ē: nō adultoz. Pedago
g⁹ ē chri. In institutōe christi: q̄ ideo instituit: vt sic venientes ad fidez
quāli pueri ad perfectōnem: iustificemur. Vñ in chriſto: i. in exequendis p̄
ceptis christi.

Dēs enim. Nos iudei tpe fidei pedagogū deservim⁹: q̄ oēs vos ḡ
tiles q̄ non habuistis legē: estis filij: qđ ḡ vñ exēplo deservimus: vos acci
pitis. Quasi diceret. Non debetis hoc facere.

In christo. In institutōe xpi: et ad similitudinē mortis eius.

Induſtis. Id est: conformati ei facti estis: qđ ē vobis honor: et p̄tra

Ad Galathas

C III.

Es' protectio. **N**autem christus indumentum sit. alibi apostolus aperit dicens. Induite vos dominum nostrum ihesum christum August. de baptismo. Induit autem hoies christum aliqui vscz ad perceptiōnem sacri. Ali qm̄ etiā vscz ad vitę sanctificatiōnem. Et illud p̄lm̄ bonis & malis est cōe. Hoc alterum vero proprium est honorum.

Ergo semē abrae estis. Hiero. **S**apra Semen abrae dictus est christus vbi legitur q̄ promissiones dictae sunt abrae & semini ei. **H**ic autem semen abrae dicti sunt filii christi. i. oēs credētes. **V**er quoties xp̄s nō natus. semen abrae corporaliter sentienduz est. q̄ ex eins stirpe generetur. **Q**uoties autē uos qui credim⁹ in eū dicimus semen abrae. sūc sp̄nali semē fidei accipere debem⁹.

C IIII.

Dico autem. **N**odo vos gentiles & nos indei sum⁹ christi. & semen abrae & heredes. s̄ oī nos indei ss̄ lege sicut heres futur⁹ & a p̄e substitut⁹. **E**cce itez quare lex non ē te nenda.

AUsc̄ ad pref. Postq̄ enī adul⁹: li bertate sui & suoy hēt. Alioquin iure exhereditatur. Lex fuit pe dagogus. q̄ tiōe cō p̄s̄it. & p̄ceptis dei seruire coegit. Fuit tutor & actor indei q̄s deus heredes instituit. duz parvuli cognitiōne dei

z viribus resistendi peccatis. **Q**uo tpe erat etiam servi legalibus penis a malis territi. p̄missionibus incitati. nec sui dñabuntur s̄ vicia. nec suoy i. h̄reditatis ētē cū horū m̄ cēnt dñi. a deo iſtituti. **L**is fuit lex tutoris loco dñi contra malignoꝝ spirituum impugnationes. & gentiliū persuasions q̄ ad idolatriā traherent illos defendebat admonendo. increpādo. aliqui p̄niendo. **E**terna bona illis conservauit. qm̄ ex illis multos christ⁹ ab inferno liberarunt. **F**uit & actor quia causam eoz apud dñm egit. dum per sacrificia & expiatōem dñi eis placauit. & hoc vscz ad tpus p̄finitum. i. vscz ad aduentum christi in q̄ cōstituit dñs. vt perfecti & liberi fierēt. & hereditates obtinerēt alioquin exhereditarentur.

Sub elementis. Ambro. In elementis neomenias. i. lunares dies & sabbatum significat. non q̄ in elementis sp̄arent ut pagani. s̄ in his deus venerabantur.

Mundi. Aug⁹. Quia lex non celesti a: b terrena. p̄mittebat. vel transitoria ut mūd⁹. vel in elementis sunt neomenia. i. lunares dies & sabbatum.

Tel plenitudo temporis. Id est. postq̄ torū spaciū illud fuit adūleum q̄ lex durare debuit tunc misit dñs.

Plenitudo tpus. Sciebat qm̄ venire deberet. vel etiā pati. **Z**c. Non est ei hora eius. vel nostra nisi voluntas ei⁹. Ante tñ longa series p̄conuiz p̄mittenda erat.

Misit deus filiū. **V**n. Ego inquit a p̄e etiū & veni in h̄c mūdū. Et tñ de illo dicit enāgelist̄ iohes. In mūdo erat & mundus p̄ ip̄m fact⁹ est. & mund⁹ enī non cognovit. Deinde cōiungit. In propria venit. Illuc ḡmissus est vbi erat. Unde tñ illud. p̄pheta dicit. Lelū & terrā ego impleo. Quārēdū est ḡ qm̄ intelligatur ista missio. Si tñ sobrie de dei filio. que digna sunt opinemur. Ideo missum intelligere debem⁹. quia ex illo incohēnsibili inenarrabilis q̄ secreto maiestatis p̄fundē dedit se cōp̄ghēdēdū mērib⁹ nřis dei verbū. nō solum cum se exinaniret. s̄ etiā cū habitaret in nobis. sicut scriptū est. qm̄ inhabitabo in illis.

Ex muliere. Usus hebreoꝝ locutionis. mulieres dicit non corruptas sed feminas.

Factum sub lege. Ut appareat circūcisus quasi filius abrae cui p̄missus erat. signū h̄ns eius cui p̄missus fuerat. in q̄ impleta ē. circūcisio & ideo signū iā cess̄. Credidit etiā abrae se habituꝝ filiū. in q̄ bñdiceretur oēs

gentes. q̄nod iam factum credimus.

Aut adop. si. re. Id est. participes essemus diuine glorie. Sicut enī ipse nostra natura p̄cipiat. ita ad suā vidēdam nos adoptat. Hinc enim adoptēn recipimus. q̄ ille unicus dei fil⁹ non designatus est p̄cipiat onem nostrę nature. fac̄t̄ ex muliere. vt nō soluz vñigent̄ eēt. s̄ enā primo genitus in multis fr̄ib⁹ fieret. Adoptionem antem dicit. vt distincte intel ligamus unicum dei filium. Nos enī bñficio & dignatione filij dei sumus ille natura ē fil⁹. q̄ hoc est quod pater.

Aug. contra faſ.

Unīcī ei filiū dē b̄z quē genuit de sua sua. Nos autēz nō de sua sua genuit. Creatura ei ipliū sum⁹. q̄ nō genuit b̄ fecit. Et id v̄t fr̄es christi fm̄ n̄m modū saceret adoptauit. Iste itaq̄ modus q̄ nos dē cū iā eē ab ip̄o n̄ natūs p̄diti iūli int̄bō suo & grā sua genuit. vt filij eī ec̄m⁹ adoptō vocat. v̄t de dit eis p̄tē filios dei fieri. **Z**c.

Reciperemus.

Dixit. nō aciperem⁹ vt significar̄ nos hoc amississe in adam. ex q̄ mortales sumus.

Misit de⁹ spi. Ambrolius. Ut enim probarem⁹ adoptati esse a deo in filios. spiritum suum dedit nobis. qui signum patris ostendat in filios.

vt quia nos hoc non

anderem⁹ dicere infirmitate & indignitate nostra. suggerat vt audcam⁹ dicere.

Spiritum filij. Nota spiritum etiam esse filij. Et nota etiam hic trinitatem. Augustinus super iohannem. Si forsitan aliquis querat vñiū et a filio procedat spiritus sanctus. Filius enim filius patris est filius. Et pater filius filij est pater. Spiritus autem sanctus. non est unus eorum spiritus sed amborum. Unde dominus ait. Spiritus patris vestri qui loquitur i vobis. Et apostolus ait hic. Misit deus spiritum filij sui. Et multa alia sunt testimonia. quibus evidenter ostendit. & patris & filij esse spiritum qui in trinitate dicitur spiritus sanctus. Nec ob aliud estimo ipsum propriū vocari spiritum sanctum. cum etiam si de singulis interrogemur. non possumus patrem & filium dicere nisi spiritum. quoniam spiritus ē deus. Qd ergo communiter vocantur & singuli. Hoc propriū vocari oportuit eū. qui non est unus eorum. sed in quo communitas apparet amborum. Cur ergo non credamus q̄ etiam de filio procedat spiritus sanctus. cum filij quoq̄ ipse sit spiritus. Si enim ab eo non procederet. non post resurrectionem se re presentans discipulis insufflasset dicens. Accipite spiritum sanctus. Quid enim aliud significant illa insufflatio. q̄ nisi q̄ procedat spiritus sanctus de ipso. ad hoc etiam pertinet quod ait de muliere fluxuꝝ patiente. Telligit me aliquis ego enim sensi virtutem de me exisse. Nam virtutis nomine spiritus sanctum ex eo clarum est. appellari quod marie angelus dixit. Et virtus altissimi obumbrabit tibi. Et dominus promittens discipulis ait. De te deo donec induamini virtute et alto.

Spiritum filii. Hic est vir⁹ q̄ de illo exibat. & sanabat omnes. Dicit rāmen ipse filius a patre illum procedere. quia ad eum solet referre & quod ipsius est. de quo & ipse est. sicut alibi. mea doctrina non est mea. sed eius qui misit me. A quo habet filius vt sit deus. est enim de dñs. ab illo habet vt & de illo procedat sp̄s sanctus.

Clamantem. Hieronimus. Notandum q̄ clamor in scripturis non magne vocis emissio. sed scientie intelligatur et intentionis magnitudo.

Abbā pater. Eleganter dno verba idem significantia polvit. prope vñnerūm populum qui de indei & gentibus in unitatem fidei vocatus ē. vt hebreum verbum ad hebreos. ḡcum ad ḡtēs pertineat. Ut rāsc̄ q̄t v̄bi eadem significatio qd eiusdem fidei spiritus q̄ vñitatem.

infimo. et fraudes facit. sic et non plus persequuntur qui illudendo seducuntur.
Et sicut sara tunc itellexit lusum illum. ita nunc ecclae intelligit lusum istum persecutores.

Aug. Omnes qui in ecclesia terrenam felicitatem querunt a domino ad similem pertinet. Eifice. Hoc erit cum area egerit vtilitatem et antiquis veteris et misericordia gratia querentes filii sunt promissionis.

Qua libertate. Aug. Libertas qua liberati sumus a christo est pecatorum remissio et fide per dilectionem operatis iustificatio

C. v.

Si circuncidatur. Aug. Circuncisio et cetera legalia ita natus et ultiuitus non sunt noria. licet non necessaria. magis nos fuerit ea prohibere quod non noria.

Qua libertate christus nos liberavit.

Non alio modo sed per eas libertatem per quam nos liberavit qui a peccato immutis ex dilectione obediens fuit.

Qua libertate christus nos liberavit.

Et quia liberari.

Hoc est leuior hec seruitus quod idolata

Citate et nolite.

Nec salterus circumcisio. quia iterum iugo servitutis continetur.

qui sum note autoritatis

Ecce ego paulus dico vobis. quod vero spiritus salutis in eo habeatur. circumcisio iam non solum non prodest sed obest.

Niam sit circuncidamini; christus vobis nichil proderit.

Testificor sicut olim ante fidem

ante rursum omni homini circumcisio pro habenda iustitia. Id est ex debito omnia legalia debet implere. quod exigit circumcisio ut enim baptismus suum. sic circumcisio suum exigit iustificationem.

Cidenti se: quoniam debitor est Christus non proderit quia vos qui grana christi prout pleni eratis.

Vniuersitate legis faciendae. Euacuati virtutibus christi vos dico. Alter non noverit circumcisio. creditis iustificari.

estis a christo: Qui in lege iusti

si futura id est indigni estis beatitudine eterna.

Sicut habita dicamini a gratia excidistis. Nos

qui non fallimur enim spiritu ex fide spem iusticie ex

ex fide quia non ex alio. his qui sunt

spectamus. Nam in christo iesu

equatur preceptum circumcisio

su necque circumcisio neque preceptum que non occida

aliquid valet; sed fides que per di

dei et proximi. Et hec olim fuit in vobis.

Vel charitatem. Opus fidei. pacientie

dilectionem operatur. Currebatis

Debitor est universitate legis. Hoc autem est ut terror et innimerabilis obseruatio num. In lege scriptae sunt. Ne deus ipse cohereretur. quod nec ipse

iudicari. nec patres eorum implere potuerunt sicut petrus ait. abstineret ab his quibus eos aliqui subiacerent cupiebant.

A gratia excidit que ad hoc venit ut cessante onere iustificari. quod quod

reducitur. hanc perdit.

Nos enim. Qui in lege confidit amittit gratiam quod ex contrario potest videri quod ex fide iustitia et spes. et eterna beatitudo. et hoc facimus per spiritum. ne putemur falli.

Hoc iusticie. Id est quod sperat iusticia. s. vita eterna. vel quod speratur ipsa iusticia. Fides enim elutens et sitiens iusticiam sperat in ea renouari et proficere. Vel spes iusticie est christus ex quo speratur iusticia ipsa.

Nam in christo iesu. Et hoc vero qui in christo ibi volunt pie vivere virtutes appetentes sunt et via fugienda. Media vero que inter virtutes et via sunt. nec appetentes sunt nec fugienda ut circumcisio et preceptum que nihil valent in christo.

Hoc fides. Aug. Sine dilectione fides inanis est. Fides cum dilecti

one christiana est. Alio est demonis. Nam et demones credunt et tremunt

Qui autem non credunt tardiores sunt et peiores quam demones. Sed multum inest. ut quis credat ipsum esse christum. an credat in christum. Nam ipsi christum esse demones crediderunt. nec tamen in christum crediderunt. Ille enim credit in christum qui sperat in christum et diligit christum.

Currebat bene. Hoc laudat galathas et eos per quod induzuntur vellet virtutem. et ne illis consentiantur monet.

Modicum fermetur. Aug. Ne putetis paucorum hominum insidias contineendas ut ei scintilla prima res est. et per quod dum cernitur non videtur.

Sed si somite cognoscet. Derit et nutrimenta sui innenerent mentem vibes latissimas saltus regionesque coluntur. Et sic fermentum res modica videtur et nihili. Sed cum farina perspicuum tota massam corripit. et in illius vim transit oē

quod mixtū est. Ita et doctrina peruersa ab uno incipiens vitiosos aut tres pmū in exordio reperit auditos.

Res. Paulatū ut cā serpenti corpore. Et iuxta vulgare pueribus viuis pecundis scabie totū cōmaculat gregē.

Igitur et scintilla statim appuerit extingueda est. et fermentum a malo vicina se mouendū et scabiosā aīa a caule oīm repellendum.

Confido. Ideo confidere de his se dicunt. quod non spōte est circumventi errabāt. Et iō onus mō vera via facile credit eos renerti.

Conturbat. ut mutato ordine de spiritualib⁹ suis carnales.

Quicunque ē ille. Occulte inquit per lacrātū. cui supradicta in facie se restituisse spectat. quod non recto pede incessat ad genitū regitatem. Sed nec paulatū pro hac maledicto de ecclē principe logetur. nec petrus dignus ut portaret iudicium ecclē

Ex quod arbitramur est de alio quod dicitur quod vel cū aplis fuerat. vel diuīda veniret. vel ex phariseis crediderat. vel aliquis magnus sic apud galathas estimatus ut portaret iudicium ecclē perturbaret.

Ego autem. Imponebatur ei a pfecto quod alibi circumcisio pfecta. sed non eis facile lēntentiam sua aperire vellet.

Quid adhuc persecuti. Et persecutores enim creberrimas sustinuerunt a iudeis. eo quod doceret credentes de iudeis non debere circumcidere.

Scandalū crucis. Aug. Scandalum erat iudeis pfectio crucis. quia sabbatum et circumcisio euacuabat. Si vero admitteret circumcisio non esset eis scandalum et pacifici essent.

Utinā et abscondit. Ipsi vos conturbāt et utinā abscondit. non carnalis.

vi generandi perdantur. vel in alijs nibil. pacienti. non solū circumcisio est abscondit. ut nullā oīno generandi potētiā habeat. et merito hōptō ne vos redigātī sui tūcē legis. Vos enim vocati estis a deo in liber.

Abscindatur. Elegati ab ignoto bonū optat. sūt ei spadones ppter. r. c.

Nel liber in occa. Hoc est. Quæte ne audito noīe libertatis ipse

Probis peccandum esse arbitremini
Sed per charitatem spūs. Aug. Nō per affectus carnis charitas
habetur ē sed per spiritum.

Omnis lex. Aug. Nam et illa que ad bonos mores pertinent et illa
que in sacrī sunt. cū bñ a liberis intelliguntur. nec carnalit obseruantura
seruit ad charitatem referantur necesse est.

Diliges proximū. Aug. Hoc sc̄
tum ē in leuitico. in q̄
recte dicit impleri legē
vniuersam. cū tñ duo
sint p̄cepta charitatis
in quibꝫ tota lex pēdꝫ
et p̄phetet. q̄ dilectio
dei in dilectione proximi
cōtinetur. et ideo i hoc
p̄cepto p̄fectio salutis
est q̄ sine p̄tio nō dili-
gitur deus. Qui ei nō
diligit proximū suum
q̄ne videt. dñi q̄ne nō
videt. q̄no p̄t diligere
re. Cū igit̄ vñiq̄ p̄ce-
ptū ita sit. ut neutrꝫ
sine altero possit tene-
ri. vñiq̄ eoz sufficit cō-
memorare.

Dicitur teipsum
Aug. Sicut senō p̄t
proximū diligere. qui
nō diligit se. Se aut̄
non diligit. q̄ diligit i
iquitatem. Qui ei di-
ligit iniqtatem odit a
numnam suam.

Comeditis. Vl.
Criminamini crimina
vobis inuidem impo-
nentes.

Ne abiuicē cō
suamini. Per se-
ma christiane religio-
nis. q̄ vanā glām va-
nāq̄ victoriā mutata
occasione charitatis.
hoc eorum vicinū teti-
git. q̄ dissensio inimi-
ca ē dilectōis. Hoc ei
maxime vicio cōtentō
nis et inuidie permisio-
sa inter eosurgia nu-
triebantur. quibꝫ con-
sumitur societas et vi-
ta.

Dico aut̄ in chri-
sto. Quidit q̄ suffici-
ens sit fides xp̄i sine le-
ge. q̄ per eam carnem
vincunt. et ei' opa et se quīntur spiritū. q̄si dicat. Ne detis libertatez in occa-
sionem carnis sed per charitatem spiritus seruite. Hoc autem dico posse
esse vobis i christo. et nunquam aliter.

Nō perficietis. Non ait non feceritis vel non habueritis. quia ea
non habere non poterant. Sed non perficietis. id est nō opera eorum cō-
sensu voluntatis implebitis.

Caro enim cōcupiscit z. Aug. Caro dicta ē cōcupiscere. q̄ h̄scdm
ipsaz agit aia-sicut auris dī audire. et oculū videre. cū poti' aia et p̄ aurē au-
diat. et per oculū videat. Caro ei' nibil nisi p̄ aia cōcupiscit. h̄c cōcupiscere
dī. cū aia carnali cōcupiscētia spūi reluctat. Spū ei' carnal cōcupis cā nō est
in aia sola. nec i carne sola. ex vtroq̄ ei' fit. q̄ sine vtroq̄ delictō nulla sētē.

On si spū. d. n. e. f. l. Hiero. ad aug. Ex quo apparet q̄ sub lege est nō
dispensatiue. b̄ vere. ut tu intelligas enī spīsanctum non habere.

Non estis sub. I. Hoc cō modū iā habetis. et iō hec pars eligenda

Hos dānabiliter dicit eē sub lege. q̄s reos facit lex. non implentes legē
dum nescientes gratiam de se presumunt.

Aug. De natūra et grā. Sub lege ē. q̄ timore non amore abstinet a ma-
lo reus in volūtate.

Ide in eodē. Sub lege. q̄ timorez incutit nō amoze.

Aug. Hec oia nō
ad voluntatem carnis
sed vicia sunt an mi.
Credere etiam omnia
mala accidere animę
ex carne; error ē ne ab
bis omnibus mūdem⁹
dyabolum. qui carnē
non habet. Sed noīe
carnis totū hominem
significavit. q̄ viuedo
scđm se in hęc. cadit.
C. VI.

Glorierētes h̄i verbis
uitus. veneficia. inimicitię. conte
h̄i quando dno ad idem tendunt. h̄i subi
ta tempesta anumi. h̄i quando inuidem ex via se
percutunt.
Emulatōnes. t̄re. t̄re. dis
h̄i quando partes faciunt in ecclēsia. h̄i grecē be
reles. h̄i de alienis bonis
sensiones. secte. inuidie. homici
h̄i assidue. h̄i superflue.
Dia. ebrietates. comeditiones. et
h̄i ante iudicium dñi licet penitere
bis similia; que p̄dico vobis sicut
h̄i ante hanc epistolam. h̄i non dixit omnia
h̄i Quia etiam singula regnum tollunt.
p̄dixi. quoniam qui Italia agunt
regnum dei non consequentur.

Fructus autem spiritus est chari
h̄i q̄d bñ placz subi. h̄i q̄n non se iquietat. h̄i ad
uerlozum.

Tas. gaudiū. pax. patientia. lon
h̄i expectatiōnū. h̄i dulcedo animi. flāgitas rez
ganimitas. bonitas. benignitas.

h̄i non intractabiles. h̄i in uilibus certitu
do. h̄i q̄ modū in dictis vel factis seruat

Manuerudo. fides. modestia. cō
h̄i q̄ a licitū abstinet. h̄i quando recte virut licito.
h̄i Quid dicam per singula lex que iustis non est
posta. sed misius. h̄i Sed contra mala

Tinētia. castitas. aduersus huius

h̄i Quos necesse est sequi spiritum
modi non est lex. Qui autem sūt

h̄i macerauerunt.
christi: carnem suaꝫ crucifixerunt
h̄i pugnaces. h̄i operum. h̄i desideriorum. h̄i sic

Cum vicijs. et concupiscentijs. Si
h̄i in plenis capitulum sextum incipit.

h̄i Qui sunt christi ita agūt ut dixi et nos quia su
mū christi: ambulemus spiritu. quia spiritu du
ce et auctore ac hanc vitam venimus

Spū viuimus; spiritu et ambulem⁹

h̄i etiam h̄i quomodo subi. h̄i secularis

Non efficiamur inanis glorię cu
h̄i ad contentionem et lices. et alia illicita. h̄i Vec
mala facit gloria inanis

h̄i pidi. inuidem prouocantes: inui
non audiens provocare

cem inuidem.

¶ C. // VI.

dere dicit dominus.

Qui aut̄. Quasi contra malos posita est lex. Bonis autem posita ē
cru. Quod ita ait. Qui autes z.

Carnē suam cruci. cū vi. z. Aug. in sermone de quadrage. Con
gruit enim nostrē denotioni. ut qui domini crucifixi passionem celebrem⁹
reprimēdarum carnalium voluptatum crucem nobis faciamus. In hac
quidem cruce semper in hac vita debet pendere christianus. ut sit fixus da
nis et preceptis instigie. ut christus in cruce clavis confixus fuit.

Si spū vi. Quod communiter supra dixit. ad istos quibus scribit re
torquet. et se eis connumerat. per hoc ostendens se non dicere eis quo dīpē
ion velit seruare. Quasi. Non dico vobis quod ipse nolim.

Inianis glorię. Que est velle vincere rbi p̄mūnū non est.
Inuidētes. Sciendum. quia cum per omne vicium antiqui hostis
virtus humano cordi infundatur. in zelo inuidie tota sua viscera serpens

pentit. et in hac imprimenda malicia quasi posse monit. zelus iste modum non habet permanens ingiter sine fine. cum alia sclera finiantur. Quicquid ille cui inuidetur successu meliore profecerit tanto inuidius in maius incendi um litoris ignibus in ardescit. Hinc vultus minax. torus aspectus. palloz in facie. tremor in labijs. stridor in dentibus. verba rabida. et effrenata canticia. et manus ad violentiam prompta. et si gladio interim vacua. odio tamen furitatem mentis est armata.

Frēs et si p̄.

Hactenus toti ecclie improbando legem. et commendando gratiam. modo ad platos qualiter tractent subditos. s. leniter: quia fratres. et si superiores.

In aliquo delicto.

Aug. Delictum est declinare a bono.

Peccatum est facere malum.

Vel delictum quod ignorantia fit.

Pecatum quod a sciente.

Tamen indifferenter ponuntur.

Prognatio est dum vel ad horam non videtur quod faciendum sit. vel qui viderit vicitur ut malum fiat cum latet veritas. vel compellit infirmitas.

Lenitatis.

Ne si aliter feceritis non patiatur se argui. sed defendere se incipiat ne turpis videatur.

Consideras te ipsum.

Aug. Nihil ad misericordiam sic inclinat. quod proprii periculi cogitatio.

Et sic adim-te.

Aug. Id est. charitatem.

Ex charitate enim christi peccata nostra tunc.

lit. qui etiam precepit. ut nos innicem diligamus.

Nihil.

Comparatio spiritualis. qui totum dat gratiae.

Seipsum seducit.

Non enim seducunt laudatores eius sed ipse potest.

qui cum ipse sit prior. quod illi. mauius se in illis querere quam in seipso.

Probet.

Diligenter inspicat. Opus suum. non peccatum alterius.

ut probet. sicut dixit.

Nō suz sicut ceteri homines. quod non rebus fallaciis iustus.

In semetipso.

Id est. in conscientia sua pura. Gloriam habebit.

Id est. gloriarit et gaudebit.

Et non in altero.

Id est. in alteri laude. s. cum alter eius laudat.

Qui ei conscientiam boni operis habet. non debet de hoc apud alios gloriariri. et laudare suā foras fundere. sed in semetipso humiliter glorari.

Vel ita. Et sic.

Id est. si actus suos consideret sciens nemine debere gloriariri se habere mundum cor. In semetipso.

Et sic in semetipso.

Aug. Ambro. Id est. si actus nostros considerere.

missus nulli nos anteponimus. nec quemque indicamus.

Vere iustus alterius.

sibi preponit. qui plus sua mala scit quam alterius.

quorum cognitio sibi gloria est.

Saudet enim dum cognoscit morbum suum. quem sanare desiderat.

Unusquisque onus suum.

Non inquinatur quis alieno peccato.

Onus.

Aug. Alia sunt opera participare infirmatis de quibus supra.

Alter alterius onera portate.

Alia reddedez deo romis de quibus hic.

Contra eos qui putant hominem alienis inquinari peccatis. dicit.

Unusquisque.

o. s. p. Contra negligentes qui nullum curant corriger. securi quod alienis non.

contaminentur peccatis. dicit. inuicem onera portate.

Onera infirmatis inueni.

ce portam. dum lenitate ira alterius sufficiat.

et dum ei quod legit si petit indulgem.

Hiero.

Vel onus intelligitur bonum et malum opus.

In scripturis cum.

onus et in bona et in malo p̄tem accipitur.

Et sic unusquisque bonus vel.

malus. Portabit onus suum. i. mercede operis suo referet.

Cōicet. Vel bona sua faciat ei cōia. et ne excusat. quod deo non potest falli.

Hiero Visitat ei p̄ceptum est. ut p̄dicatori ubi dei p̄beat necessaria.

ille cui p̄dicatur. Que boni appellatio recte signavit. Sicut et dominus in genere.

lio cui discipulis loquens ait. Cum malis sitis nostis bona dare fili, ve. quidēs.

aut quod obtendere paupertate. et p̄ceptum velle eludere addidit. Noli er. de.

us non iri. Q. Nemo se vane excusat. quod deo non potest falli. Sic ei corda via

non igrat facultates. Excusatio veri silius hoīes potest placare. deū n̄ pot fallere.

Lōmunicet.

Hoc ad subditos. plati ita.

Istā autem qui cathezizatur. i. instruitur et si so-

lo ubi non exēplo. cōi-

cet ei in oībō bonis q̄ il-

le dicet. i. p̄munez se ei

ex̄beat recipiendo.

et ope implēdo. Et ne

quis dicat. non debeo

agere nisi quod in illo

video. Subdit. Noli

te errare et. quod error est.

Ambros. Eīsi inde a

p̄nd hoīes vos excusa-

tis. deo non pot falli. ve-

re non fallitur. quod redi-

det pro meritis. Et h

est. Que cō semina-

rit homo.

Qui seminat in

carne. addit sua.

Cō vero dicit. In spi-

ritu. Non addit suo.

Quia semē carnale ex

hoīe ē. Semē xō spū

ale ex spū dei est. Ne

sis vero b̄ in fine p̄mit

tur. Ideoq̄ in semi-

nāndo perseverantia

opus est.

In carne in spū

Ambro. Hō ex spiritu

constat et carne. Ideo

de virtute seminat. por-

to homo etiam christi

anū ad p̄paratione

spiritus sancti caro est.

Qui autem se in

spū. Hiero. Aug. Id est. qui spiritui dat assensum ex fide cum charitate

semendo iusticie et legem spiritualiter intelligendo.

Non deficiamus.

Si homo non imposuerit finem operi. nec deo

imponit remunerationi.

Quantum seminaverimus in operibus. tantū me-

temus in fructibus.

Et quantum aviditas inquirentis se dilatauerit. tñ

se aperiet ad p̄mium manus retrubentis. quia sic recipiet quisque quonimo-

do facit. quia qui fortis erit ad seminandū. fortis erit ad metendum.

Tempore suo.

Non statim dens facit quidquid ad salutem oratur.

ne ideo negat. quia differt. sed tempore suo. i. congruo p̄ficit.

Dum tempus habemus.

Tempus seminandi est p̄sens vita qua-

currimus.

In hac licet nobis quod volumus seminare.

Cum vero transie-

rit tempus operandi auferitur.

Unde. operamini dum dies est. veniet nox

quando iam nullus poterit operari.

Ad oēs.

Ambro. Hiero. Omnibus impendenda est misericordia.

In quo p̄pōndē sunt iusti qui sunt ex fide.

Et omnibus etiam inimicis no-

stris qui scelerati sunt persequentes ecclesiam: testis est dominus.

benefacite his qui oderunt vos. diligite inimicos vestros. quia et ipsi homines. quibus in

hoc dominus pluit et solem dat.

Aug. Dicit tamen scriptura. da misericordiam. et ne suscipias peccatorē.

Et imp̄is et peccatoribus redde vindictā.

bene fac humili. et ne vederis imp̄io. quia altissimus odio habet peccatorē.

et imp̄is reddet vindictam.

Quod est. ne cuiquam ideo bene facias quia pec-

cator est. sed quia homo. et non sis ad vindicandum remissus. nec ad sub-

veniendum in humanus.

Orias in illo quod deus odit. i. quod malum est.

Et non suscipi-

as ut velis salutem in eo quod malus est. et ne vederis per hoc quod malum est.

Et q̄ b̄. et nulli homini claudatur misericordia. nulli peccato relaxetur impuni-

tas. persequamur ergo in malis propriis iniquitatem. misereamur in eisdē.

communem condicionem

Ad omnes. Augustinus. Omnis enim pari dilectione vita eterna optanda est. et si non omnibus eadem possunt exhiberi dilectionis officia que fratribus sunt maxime exhibenda. Ambro. Hiero. Quia faciliores et propensiores in bono circa fratres esse debemus. quia sumus in unum membra. Si enim in cunctos liberalitatis frena laxantur. maxime in domesticos fidei. i. christianos qui habent eundem patrem. eiusdemque magistri appellatione censemur.

Omnibus ergo impedita est misericordia in quo preponendi sunt iusti. qui sunt ex fide

Aug. de doctrina christi. Omnis peccator in quantum peccator est. non est diligendus. Et omnis homo in quantum homo est diligendus est propter deum. deus vero propter seipsum. Et si deus propter se. omni homine amplius diligendus est. Amplius quisque deum debet diligere quam seipsum. Ita amplius alius homo diligendus est quam corpus nostrum. quia propter deum omnia ista diligenda sunt. et potest nobiscum aliud homo deo perfici. quod non potest corpore. Omnes autem homines eae diligendi sunt. Sed cum omnibus prodelle non possis. his potissimum consulendum est. qui per locorum et temporum vel quarumlibet rerum oportunitatibus constrictus tibi invenitur. **V**idetis autem Augustinus. Postquam ad moralia opera exhortatus est. redit ad illud unde prius agebatur. Ne scilicet legales obseruantie teneantur. Hiero. Ne quis autem sub nomine eius fallat incantos canet finem epistolam eius in annotatione compleans. Ab hoc enim loco manu sua usque ad finem scripsit.

Cui cogunt. Ambrosius. Iste erant pseudo. qui sic christum predicabant ut et legem seruandam docerent. Crucifix predicabant; ut et fidelibus questum habeant legem; ut indecis placeant.

Ult crucis christi persecutorem. Hieronimus. Forte hoc ideo dicit. quia romani imperatores Laius cesar, et octavianus et augustus leges promulgaverunt ut indei ritecunq; essent proprio ritu viventer et patris ceremonijs deseruerent. Quicunque enim circuncisus erat. licet in christum crederet. quasi indeus habebatur in gentibus. Qui vero incircuncisus se non esse indeum proprio preferebat. persecucionibus tam gentilium quam indeorum fiebat obnoxius. Has igitur persecutiones qui galathas de prauauerant. declinare cupientes. circuncisiones pro defensione discipulis persuadebant. Nam nec indei persequi eos poterant. nec gentiles quos videbant et proselitos circuncidere. et ipsos legalia seruare.

Absit gloriari nisi in cruce. Aug. Ideo crux in fronte creditur ubi est sedes verecundie figuratur. ut de nomine eius fides non erubescat. et magis dei gloriam quam hominum diligat. Signum veteris testamenti circuncisio in latenti carne. signum noui crux in libera fronte ibi enim occultatio hic reuelatio est. Illud sub velamine. hoc est in facie. Crucem autem ut in ea gloriemur dominus suo gestans humero pro virga regni nobis commendauit. Hoc ergo obprobrium et deformitatem christi non erubescamus

sed veneremur. Non est enim magnum in sapientia dei vel maiestate vel potestate gloriari. sed in cruce. unde impi insultat. et irridet philosophus. **D**omi mundus crucifixus est. Aug. Contigit plerisque ut homo mundum mente non teneat. Sed tamen mundus eum in suis occupationibus astringit. et mortuus est homo mundo. et mundus quasi viuus eum conspicit: dum alio intentum in suis actibus rapere contendit. sed ne caput mundum cupit. nec mundus eum. ut in duobus mortuis neuter neutrum videt. quia igitur nec paulus mundi gloriam quegrebat. nec a mundi gloria ipse quegrebat. Ideo et se mundo et mundum sibi crucifixum gloriatur.

Ambro. Nona vita. Id est regeneratio neque prepurum: sed noua creatura. Et quicunque hanc regulam secuti fuerint: par super illos et

Et ego mundo. Nec ego in mundo a liquid cupio. nec ipse suum aliquid in me cognoscit. Sicut dominus ait: Venit enim princeps mundi bini et in me non habet quicquam.

Super illos et super israhel dei. Ammodo. vel de cetero pro ut dñe dicentes id est de alio pietate fidem. id est de legalibus. Et ut item cogar scribere de eodem. Mibi: cui non est De cetero nemo mibi molestus sit. facienda molestia.

Ego enim stigmata domini ihesu pro fidibus quasi diceret. quod vos non attendatis. Quid non pseudo. non lex su in corpore meo porto. Gratia.

domini nostri ihesu christi cum spiritu ratione. re veritatem sequi intelligatis et per hoc verbum hebreum vera esse que locutus est ostendit.

Ritu vestro fratres tamen.

Epistola ad galathas explicit. Argumentum in Epistolam ad ephesios incipit.

Phessalij sunt asiatici. hi accepto verbo veritatis persistunt in fide. Nos collaudat apostolus scribens eis ab urbe roma de carcere. per tychicum diaconum

appellat. quasi notas penarum de persecutionibus quas patiebatur. Et est sensus. ideo non debet mihi fieri molestia. quia ego habeo alios consilia et certamina que in persecutionibus quas patior mecum decertant.

Gratia domini. Conclusio epistolae quasi subscriptio. qua et in non nullis alijs epistolis vtitur. Quasi ut predicta teneatis. Gratia. Non disensio non legis servitus. non rixa. non iurgium.

Ephesii sunt asiatici. Si per paulum non fundati sunt confirmati in fide. firmiter in ea steterant. et bonis operibus. His sicut a roma de carcere per tychicum confessoriam epistolam. cuius vterius non esset eos vilurus. Sciens eos bonos non arguit de culpa. Sed ne relabuntur timendum erat et quia nullus est adeo perfectus qui crescere non possit. horitur ad vteriora. et ne recedant pro suis tribulationibus teneantque suas ordinationes. Perfectum ne perfectio erigat in tumorem. ostendit de quo statim ad quam dignitatem vocati sunt. dicens omnia eis vel apostolis ipsis vel toto humano generi beneficia per solam gratiam data. Est igitur intentio apostoli ephesiens in bonis habitibus confirmare. et ad vteriora provocare. nec non ad beatitudinem gratiarumque actionem.